

12/1999 ΓΝΜΔ ΕΙΣΑΠ (287678)

ΠΟΙΝΔ/ΝΗ/2000 (270), ΠΟΙΝΧΡ/1999 (969)

Ακούσια νοσηλεία ψυχικά ασθενών ή επικίνδυνων ψυχοπαθών. Οι ανωτέρω δεν

θεωρούνται κρατούμενοι και οι αστυνομικοί που αναλαμβάνουν να τους

μεταφέρουν σε μονάδα ψυχικής υγείας δεν θεωρείται ότι τους συλλαμβάνουν. Η παραγγελία του Εισαγγελέα προς την αστυνομική αρχή δεν

συνιστά ιδιωτικό έγγραφο αλλά παραγγελία διοικητικού χαρακτήρα. (Γνωμοδότηση Αντ/λέως Αρείου Πάγου Δημητρίου Δωρή).

ΓνωμΕισΑΠ 12/1999

Απόσπασμα :

Εις απάντηση του τιθεμένου με το υπ' αριθμ. πρωτ. 1007/8/4-1/1999

έγγραφό σας ερωτήματος εάν οι, μεταφερόμενοι με μέριμνα της Αστυνομικής

αρχής σε μονάδα ψυχικής υγείας ως ασθενείς ή ως επικίνδυνοι ψυχοπαθείς

για ακούσια νοσηλεία, θεωρούνται ως "κρατούμενοι" με τις εντεύθεν συνέπειες της ιδιότητάς τους αυτής και αν η σχετική προς την αστυνομική

αρχή παραγγελία του Εισαγγελέα επέχει θέση διωκτικού εγγραφου με συνέπεια την, κατά τις περιστάσεις, "σύλληψη" και προηγούμενη "κράτησή"

τους και ακόμη σε περίπτωση απόδρασης την εφαρμογή των διατάξεων των

άρθρων 172 και 173 ΠΚ, η γνώμη μας έχει ως ακολούθως.

Οι κατά καιρούς ισχύσασες και τώρα ισχύουσες διατάξεις, οι προβλέπουσες τα της διαδικασίας ακούσιας νοσηλείας του ψυχικά πάσχοντα

ασθενούς και ιδίως τα της μεταφοράς του προς εξέταση από ψυχιάτρους και

προς εισαγωγή του σε κατάλληλη μονάδα ψυχικής υγείας, τονίζουν το γεγονός ότι η μεταφορά του ασθενούς διενεργείται κάτω από συνθήκες

εξασφαλίζουσες τον σεβασμό στην προσωπικότητα και στην αξιοπρέπειά του,

με την καλύτερη δυνατή μεταχείριση και την αποφυγή κάθε δημοσιότητας

(άρθρο 96 Ν 2071/1992 "Εκσυγχρονισμός και Οργάνωση Συστήματος Υγείας",

άρθρο 2 υπ' αριθμ. Γ2β/3036/1973 απόφασης Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών). Βεβαίως η πραγμάτωση της μεταφοράς του μη

επιθυμούντος την

νοσηλεία του ψυχασθενούς προϋποθέτει πολλές φορές, τούτου κρυπτομένου,

την αναζήτησή του και την μεν αναγκαστικό τρόπο οδήγησή του στον ψυχίατρο για γνωμάτευση ή στην κλινική για νοσηλεία, χωρίς οι

πρός

τούτο και με πολύ διακριτικότητα επιχειρούμενες ενέργειες της

επιφορτισμένης με το καθήκον της μεταφοράς αστυνομικής αρχής να
ένεχουν
τον χαρακτήρα της σύλληψης, μέτρο με το οποίο στερείται ο πολίτης
του
σύνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος της προσωπικής του
ελευθερίας
και το οποίο επιτρέπεται μόνο στις από το Σύνταγμα και το Νόμο
κάθοριζόμενες περιπτώσεις, που καμία ασφαλώς σχέση δεν μπορεί να
έχουν
με την αναζήτηση, ανεύρεση και με αναγκαστικό τρόπο μεταφορά σε
ψυχιατρική κλινική του αρνούμενου εκουσίως να υποβληθεί στην
επιβαλλόμενη νοσηλεία, ασθενούς. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω και
του ότι
η κατ' εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων διδόμενη, στα
πλαίσια
τήρησης της διαδικασίας εισαγωγής για ακουσία νοσηλεία,
παραγγελία του
Εισαγγελέα Πρωτοδικών προς την αστυνομική αρχή να μεριμνήσει για
την
μεταφορά του ασθενούς στην κατάλληλη μονάδα ψυχικής υγείας, δεν
αποτελεί καταδικαστικό έγγραφο με το οποίο ζητείται νόμιμα η
σύλληψη
προσώπου (άρθρο 123 παρ. 2 εδ. 1γ' ΠΚ 141/1991), αλλά παραγγελία
διοικητικού χαρακτήρα, αποβλέπουσα στην πραγμάτωση της από το
νόμο
προβλεπομένης, με σαφώς καθορισμένη διαδικασία, περίπτωσης
αναγκαστικής
νοσηλείας ψυχικώς πάσχοντος ατόμου, προσήκει αρνητική απάντηση
στα
τιθέμενα ερωτήματα, ορθώς δε γνωμοδότησε σχετικάς ο Εισαγγελέας
Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης επί του μνημονευομένου στο έγγραφό σας,
ταυτοσήμου δε περιεχομένου με το εδώ εξεταζόμενο θέμα, ερωτήματος
της
Διεύθυνσης Ασφαλείας Θεσσαλονίκης.

Πάγου,

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου

Δωρής

Δημήτριος